

Udskriftsdato: 13. februar 2023

FOU nr 2019.32 (Gældende)

2019-32. Ikke realudligning trods mangelfuld vejledning fra a-kasse om skattefri præmie.

Ministerium: Folketinget

2019-32. Ikke realudligning trods mangelfuld vejledning fra a-kasse om skattefri præmie.

En kvinde ansøgte sin a-kasse om skattefri præmie. Skattefri præmie kan udbetales til a-kassemedlemmer, som venter med at gå på efterløn og i stedet fortsætter på arbejdsmarkedet. Kvinden havde fortsat arbejdet efter efterlønsalderen – først i godt to år som deltidsbeskæftiget lønmodtager, dernæst som medarbejdende ægtefælle i sin mands selvstændige virksomhed.

A-kassen og klagemyndighederne afslog kvindens ansøgning om skattefri præmie, fordi hun ikke opfyldte kravene til beskæftigelse. Hun havde ikke et tilstrækkeligt antal løntimer fra sin deltidsbeskæftigelse, og fordi hun var deltidsforsikret i sin a-kasse, kunne hendes arbejde i mandens selvstændige virksomhed ikke medregnes.

Myndighedernes retsopfattelse i denne forbindelse gav ikke ombudsmanden anledning til bemærkninger.

Kvinden påpegede imidlertid, at hun havde kontaktet sin a-kasse for at få vejledning om efterløn og skattefri præmie, da hun overgik til at arbejde som medarbejdende ægtefælle, og at a-kassen havde vejledt hende om, at hun fortsat ville spare op til skattefri præmie, hvis hun blot betalte sit medlemsbidrag til a-kassen som hidtil. Hun mente derfor, at det var a-kassens ansvar, at hun havde mistet retten til skattefri præmie.

Ankestyrelsen kritiserede den vejledning, som a-kassen havde givet kvinden, men mente ikke, at den kunne pålægge a-kassen at foretage såkaldt realudligning i sagen – dvs. at stille kvinden, som om hun var blevet vejledt korrekt af a-kassen og havde handlet derefter.

Ombudsmanden bemærkede, at a-kassen hverken på tidspunktet for vejledningen eller i dag tilbød den forsikring, som kvinden formentlig ville have tegnet, hvis hun var blevet vejledt korrekt. Havde a-kassen vejledt kvinden korrekt dengang, ville dette således ikke have ført til, at hun var blevet fuldtidsforsikret medlem i sin a-kasse. Et pålæg til a-kassen om at stille kvinden økonomisk, som om hun havde tegnet forsikring på vejledningstidspunktet, ville på den baggrund have karakter af et pålæg til a-kassen om at betale erstatning for det tab, som kvinden måtte have lidt som følge af a-kassens vejledning. Et sådant pålæg lå uden for de reaktionsmuligheder, som Ankestyrelsen havde på arbejdsløshedsforsikringsområdet. Ombudsmanden havde derfor ikke grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens vurdering af spørgsmålet om realudligning.

(Sag nr. 18/04580)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen (oprindelig stilet til kvinden):

Ombudsmandens udtalelse

1. Baggrund

1.1. Du er født den [dato] 1951 og har været deltidsforsikret medlem af a-kassen A siden [slutningen af 1980'erne] i forbindelse med beskæftigelse som deltidsansat (...). Efter det oplyste var du sideløbende beskæftiget i din mands selvstændige virksomhed. Du opfyldte betingelserne for at gå på efterløn den [dato] 2011.

I forbindelse med at du nåede efterlønsalderen, modtog du efterlønsbevis med generel vejledning om bl.a. muligheden for at optjene skattefri præmie, hvis overgang til efterløn blev udskudt i mindst 2 år.

Med udgangen af [måned] 2013 ophørte du med dit arbejde som (...). I perioden fra den [dato] 2011 (efterlønsalder) til den [dato] 2013 (ophør af ansættelse) havde du efter det oplyste i sagen 2.072 indberettede løntimer. Efter dette tidspunkt overgik du til udelukkende at arbejde som medarbejdende ægtefælle i din mands selvstændige virksomhed, som [er beskæftiget uden for din a-kasses fagområde]. Du har senest i dit brev af 17. juli 2019 til mig oplyst, at du og din mand fortsat driver virksomheden.

1.2. Den [dato] 2016 nåede du folkepensionsalderen og ansøgte i den forbindelse om at få udbetalt skattefri præmie. Din a-kasse afslog imidlertid din ansøgning, med henvisning til at du ikke havde nok indberettede løntimer til at opfylde beskæftigelseskravet (på 2.496 timer for deltidsbeskæftigede).

Du henvendte dig til a-kassen på ny og påpegede, at du havde kontaktet a-kassen om efterløn i forbindelse med din overgang til (udelukkende) at arbejde i din mands virksomhed, og at a-kassen havde oplyst, at du ikke kunne få efterløn, når du fortsat arbejdede, men at du blot skulle fortsætte med at betale dit kontingent til a-kassen – så ville du i stedet optjene skattefri præmie.

A-kassen fastholdt den 13. oktober 2016 sin afgørelse. A-kassen henviste – ud over til antallet af indberettede løntimer i forhold til beskæftigelseskravet – til, at dit arbejde som selvstændig (medarbejdende ægtefælle) ikke kunne medregnes, da du havde været deltidsforsikret i hele optjeningsperioden, og da selvstændige ikke kan være deltidsforsikrede.

Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikring i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering tiltrådte den 9. marts 2017 a-kassens afgørelse og fandt ikke grundlag for at kritisere a-kassens vejledning af dig.

Ankestyrelsen stadfæstede den 29. juni 2017 Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikrings afgørelse, og du klagede herefter første gang til ombudsmanden i oktober 2017.

Ombudsmanden sendte en høring om sagen til Ankestyrelsen den 19. april 2018. På baggrund af ombudsmandens høring besluttede Ankestyrelsen at genoptage sagen, og ombudsmanden indstillede derfor sin undersøgelse.

Den 24. september 2018 traf Ankestyrelsen en ny afgørelse i sagen. Ankestyrelsen fastholdt, at du ikke opfylder betingelserne for at modtage skattefri præmie. Styrelsen lagde fortsat vægt på, at du ikke havde optjent timer nok som lønmodtager i den periode, hvor du fortsat arbejdede som lønmodtager på deltid, og på, at du ikke ændrede din forsikringsstatus til fuldtidsforsikret, da du i [måned] 2013 overgik fra arbejde som lønmodtager til arbejde i din mands selvstændige virksomhed. I den forbindelse henviste Ankestyrelsen til en udtalelse, som Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikring havde afgivet til Ankestyrelsen den 22. maj 2018, og som styrelsen havde sendt dig den 19. juni 2018. Af denne udtalelse fremgik bl.a. følgende:

”Ombudsmanden har spurgt, om § 7, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 4 af 2. januar 2017 om efterlønsbevis, udskydningsreglen og skattefri præmie mv. (bekendtgørelsen), må anses som en indskrænkning af de muligheder, som deltidsforsikrede medlemmer af en a-kasse – efter lovens § 74 m, stk. 3, jf. stk. 7, i lovebekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018 af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (loven), har for at opfylde beskæftigelseskravet.

...

Det er korrekt, at der i bestemmelsen i lovens § 74 m, stk. 7, hvorefter kravet til beskæftigelse for optjening af skattefri præmie også kan opfyldes, hvis medlemmet i en tilsvarende periode har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, ikke efter sin ordlyd skelner mellem fuldtidsforsikrede og deltidsforsikrede.

Dette skal ses i sammenhæng med lovens § 41, stk. 4, 2. pkt., hvorefter en person, der optages under udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, eller som deltager i udøvelsen af ægtefællens virksomhed, ikke kan optages som deltidsforsikret.

Den skal endvidere ses i sammenhæng med lovens § 68, stk. 3, 2. pkt., hvorefter et deltidsforsikret medlem skal overflyttes til fuldtidsforsikring, hvis medlemmet mere end midlertidigt overgår til at drive selvstændig virksomhed i væsentligt omfang. Medlemmet skal efter bestemmelsens 3. pkt. oplyse om overgangen til drift af selvstændig virksomhed mere end midlertidigt og i væsentligt omfang til kassen.

Der er i lovens § 74 m, stk. 7, ikke angivet en forsikringsgrad i forhold til opfyldelse af beskæftigelseskravet i udskydelsesreglen, da det efter loven ikke er muligt for et medlem, der anses for selvstændig erhvervsdrivende, at være deltidsforsikret.”

Ankestyrelsen kritiserede i sin nye afgørelse din a-kasses vejledning af dig, da du henvendte dig til a-kassen i [årstid] 2013. Efter styrelsens opfattelse burde a-kassen have vejledt dig om, at du efter reglerne skulle overflyttes til fuldtidsforsikring som selvstændigt erhvervsdrivende (i en anden a-kasse), og at dette var en forudsætning for at tælle timerne fra dit arbejde (i væsentligt omfang) i din mands selvstændige virksomhed med til optjening af skattefri præmie.

Ankestyrelsen vurderede i forlængelse heraf, at du – hvis a-kassen havde vejledt dig korrekt – ville have ændret status til fuldtidsforsikret (i en anden a-kasse). Alligevel vurderede styrelsen konkret ikke, at der kunne ske realudligning i din sag – det vil sige, at du kunne stilles, som om du var blevet vejledt korrekt af din a-kasse og havde handlet i overensstemmelse hermed. Ankestyrelsen lagde herved navnlig vægt på,

at din a-kasse ikke tilbyder fuldtidsforsikring til andre selvstændige end selvstændige inden for a-kassens eget fagområde – og efter reglerne på området heller ikke har pligt til det.

1.3. Ombudsmanden modtog en ny klage fra dig den 11. oktober 2018 og bad herefter den 25. marts 2019 på ny Ankestyrelsen om en udtalelse. Ombudsmandens spørgsmål til Ankestyrelsen angik navnlig, hvilken betydning det eventuelt skulle have, at din a-kasse ifølge Ankestyrelsens vurdering havde ydet dig mangelfuld vejledning om betingelserne for at optjene skattefri præmie – dvs. spørgsmålet om eventuel realudligning.

Ankestyrelsens udtalelse forelå den 24. maj 2019. Heri fastholdt Ankestyrelsen sin tidligere vurdering af spørgsmålet om realudligning og anførte bl.a. følgende:

”Det er Ankestyrelsens opfattelse, at muligheden for, at Ankestyrelsen pålægger a-kassen at foretage realudligning, begrænses af, at der er tale om en privat organisation.

Realudligning ville skulle gennemføres ved udbetaling af en ydelse optjent på grundlag af en forsikringsstatus, som den konkrete a-kasse ikke udbyder og heller ikke har pligt til at udbyde efter loven.

Vi bemærker, at a-kassen i nærværende sag har vedtaget, at de ikke tilbyder fuldtidsforsikring til andre selvstændige erhvervsdrivende end selvstændige inden for deres eget område (fx (...)).

A-kassen kan således ikke, med de tilbud de har, træffe en ny afgørelse, der retter op på medlemmets forkerte forsikringsstatus som deltidsforsikret lønmodtager ved at ændre hendes forsikringsstatus til fuldtidsforsikret som selvstændig erhvervsdrivende med tilbagevirkende kraft. Dermed kan realudligning efter Ankestyrelsens opfattelse ikke gennemføres i praksis.

I en situation som den foreliggende ville realudligning indebære, at a-kassen skulle beregne nyt medlemsbidrag og give en række medlemsrettigheder for et tilbud, som de konkret ikke udbyder.

Der er således ikke tale om, at der ville kunne træffes en ny afgørelse af en myndighed, hvor realudligning ville kunne iagttages og eventuelt udmøntes. I den foreliggende situation har Ankestyrelsen efter vores opfattelse således ikke grundlag for at pålægge a-kassen at foretage realudligning.

Vi bemærker videre, at hvis a-kassen havde vejledt medlemmet korrekt, ville hun formentlig have ladet sig overflytte til en anden a-kasse, som forsikrede selvstændige erhvervsdrivende, som altid er fuldtidsforsikrede, inden for hendes branche. Det er ikke muligt at fastslå hvilken a-kasse ud af en række mulige, som medlemmet ville have valgt at lade sig overflytte til.

Det er vores opfattelse, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i den konkrete situation ikke har grundlag for at pålægge a-kassen at foretage realudligning.

Vi har derfor i vores afgørelse fundet grundlag for at vejlede medlemmet om, at hun har mulighed for at rejse en sag om erstatning mod a-kassen ved de civile domstole, hvis hun mener, at hun har lidt et tab som følge af a-kassens mangelfulde vejledning.”

Ankestyrelsen har endvidere oplyst, at det forhold, at a-kassen kan miste retten til refusion, ikke har haft betydning for den ovennævnte vurdering.

Ombudsmanden modtog dine bemærkninger til udtalelsen den 18. juli 2019. Du anfører heri bl.a., at a-kassen burde have oplyst, at den kun ville forsikre inden for eget område, og at det må være a-kassens ansvar, at den ikke fortalte, at du skulle være fuldtidsforsikret.

2. Min vurdering

2.1. Skattefri præmie

2.1.1. Arbejdsløshedsforsikringsloven indeholder en række regler om bl.a. anerkendelse af a-kasser, medlemskab af a-kasse, ret til dagpenge, efterløn mv. Ankestyrelsen har i sin afgørelse af 24. september 2018 henvist til de regler, som var gældende på tidspunktet for myndighedernes afgørelse af din sag. Jeg henviser herom til Ankestyrelsens afgørelse.

Som også oplyst i Ankestyrelsens afgørelse var (og er) det bl.a. fastsat i § 74 m i arbejdsløshedsforsikringsloven, at et medlem (af en a-kasse), som ikke var overgået til efterløn, kunne optjene ret til skattefri præmie fra det tidspunkt, hvor efterlønsbeviset havde virkning. Et medlem, der som du er født før 1956, kunne dog alene optjene ret til skattefri præmie, hvis medlemmet tidligst overgik til efterløn, 2 år efter at efterlønsbeviset havde virkning. Det var desuden en betingelse, at medlemmet i denne periode havde fået indberettet mindst 3.120 løntimer, eller som deltidsforsikret medlem mindst 2.496 løntimer. Det fremgik endvidere af bestemmelsen (stk. 7), at kravet til beskæftigelse i optjeningsperioden også kunne opfyldes, hvis medlemmet i en tilsvarende periode havde ”drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang”.

Af § 41 i arbejdsløshedsforsikringsloven fremgik nærmere regler om medlemskab af en a-kasse. Bestemmelsens stk. 4 fastsatte bl.a., at en person, der blev optaget under udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, eller som deltog i udøvelsen af ægtefællens virksomhed, ikke kunne optages som deltidsforsikret. Det var endvidere fastsat i § 68, stk. 3, i loven, at et deltidsforsikret medlem skulle overflyttes til fuldtidsforsikring, bl.a. hvis den pågældende mere end midlertidigt overgik til at drive selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

2.1.2. Som anført i pkt. 1.2 ovenfor har Ankestyrelsen i sin afgørelse af 24. september 2018 – bl.a. ved en henvisning til Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikrings udtalelse af 22. maj 2018 – redegjort for Ankestyrelsens forståelse af de regler om optjening af skattefri præmie, som var gældende for din sag.

Denne retsopfattelse giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Jeg mener derfor ikke, at jeg kan hjælpe dig i forhold til spørgsmålet om din berettigelse til skattefri præmie, og jeg foretager mig på den baggrund ikke mere vedrørende dette punkt.

Jeg har i den forbindelse lagt de faktiske oplysninger om dine indberettede løntimer, din overgang til selvstændig virksomhed og din forsikringsstatus til grund, som fremgår af Ankestyrelsens afgørelse af 24. september 2018.

2.2. Realudligning

2.2.1. Spørgsmålet er herefter, om du har krav på såkaldt realudligning. Jeg bemærker i den forbindelse, at ombudsmanden ikke er kompetent over for a-kasserne, der er private organisationer og ikke en del af den offentlige forvaltning (§ 7, stk. 1 og stk. 4, i lov om Folketingets Ombudsmand, jf. lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013). Jeg har derfor ikke kompetence til at udtale mig direkte om, hvorvidt a-kassen har handlet korrekt, og jeg kan heller ikke rette en henstilling til a-kassen om at se på sagen igen. Jeg kan alene udtale mig om Ankestyrelsens (og Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikrings) afgørelse i sagen.

2.2.2. Ankestyrelsen har i sin afgørelse af 24. september 2018 lagt til grund, at din a-kasse vejledte dig mangelfuldt, da du henvendte dig til a-kassen for vejledning om efterløn mv. i [årstid] 2013.

Jeg har – uden selv at prøve spørgsmålet – lagt Ankestyrelsens vurdering på dette punkt til grund. Jeg bemærker dog supplerende, at der i medfør af arbejdsløshedsforsikringsloven er udstedt bekendtgørelser om denne vejledningspligt, jf. tidligere bekendtgørelse nr. 53 af 21. januar 2012 om en a-kasses pligt til at vejlede mv. (i dag bekendtgørelse nr. 1170 af 25. november 2019).

2.2.3. Det følger af almindelige forvaltningsretlige principper, at manglende eller mangelfuld vejledning fra en myndighed efter omstændighederne kan føre til, at den berørte borger skal stilles, som om myndigheden havde ydet en korrekt og fyldestgørende vejledning, som borgeren havde handlet i overensstemmelse med. Jeg henviser i den forbindelse f.eks. til ombudsmandens udtalelser offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside som [FOB 2017-30](#) og [FOB 2016-24](#) (og de heri anførte henvisninger) og til overblik #5 om vejledning i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside (www.ombudsmanden.dk/myndighedsguiden).

Det er desuden i forarbejderne til arbejdsløshedsforsikringsloven og i administrativ praksis lagt til grund, at også a-kasser er underlagt principper om realudligning. Det er også lagt til grund, at de administrative ankeorganer kan pålægge en a-kasse at foretage realudligning, når betingelserne herfor er opfyldt i den konkrete sag. Jeg henviser i den forbindelse til Højesterets dom af 5. maj 2014 (U. 2014.2315H) og til forarbejderne til lov nr. 415 af 10. juni 2003 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Refusion), hvorved arbejdsløshedsforsikringslovens § 79, stk. 5, blev indsat i loven. Sidstnævnte sted anføres bl.a. følgende (lovforslag nr. LF 151 af 29. januar 2003, Folketingstidende 2002-03, lovforslagets almindelige bemærkninger):

”I de senere år sker det i stigende omfang, at medlemmer, der ikke opfylder arbejdsløshedsforsikringslovens betingelser for ret til ydelser, får tilkendt ret til en ydelse på grundlag af forvaltningsretlige principper eller god forvaltningsskik, fx kravet om skriftlighed i bebyrdende afgørelser (kundgørelsessager) eller realudligning.

...

Ad realudligning: Arbejdsmarkedets Ankenævn har endvidere i konkrete sager givet et medlem ret til dagpenge, efterløn mv. i tilfælde, hvor lovens betingelser for ret til ydelsen ikke var opfyldt, men hvor arbejdsløshedskassen på grund af fejlagtig vejledning mv. var skyld i, at medlemmet ikke kunne opfylde betingelserne. Som eksempel kan nævnes, at et medlem stilles, som om medlemmet har søgt rettidigt om efterløn efter reglerne i loven, hvis en for sen ansøgning skyldes kassens mangelfulde eller forkerte vejledning. Det har været afgørende for ankenævnets afgørelser i disse sager, at medlemmet ville have opfyldt lovens betingelser for ret til ydelsen, hvis a-kassen havde vejledt korrekt. Det har således været en forudsætning, at de materielle betingelser for retten til dagpenge, efterløn mv. ville kunne opfyldes, hvis kassen havde vejledt korrekt. ”

Spørgsmålet er på den baggrund, om Ankestyrelsen burde have pålagt a-kassen A at foretage realudligning i din sag. Ankestyrelsen har i sin afgørelse og i sine udtalelser til ombudsmanden fundet, at styrelsen ikke har grundlag for at pålægge a-kassen at foretage realudligning.

Til støtte herfor har Ankestyrelsen navnlig anført, at Ankestyrelsens kompetence til at pålægge a-kassen at foretage realudligning begrænses af, at der er tale om en privat organisation, samt at a-kassen ikke kan stille dig, som om du havde fået fyldestgørende vejledning, fordi a-kassen ikke selv tilbyder fuldtidsforsikring til selvstændige uden for sit eget faglige område. A-kassen kan således ikke, med de tilbud, den har, træffe en ny afgørelse, der retter op på din forsikringsstatus som deltidsforsikret lønmodtager ved at ændre denne til fuldtidsforsikret som selvstændig erhvervsdrivende med tilbagevirkende kraft. Og dermed kan realudligning efter Ankestyrelsens opfattelse ikke gennemføres i praksis.

2.2.4. Af de grunde, som jeg har anført nedenfor, mener jeg ikke, at jeg har tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens vurdering af, at den ikke kan pålægge a-kassen ved realudligning at stille dig, som om du var blevet vejledt korrekt om efterløn mv. og havde handlet derefter.

Den mere præcise rækkevidde af princippet om realudligning er endnu ikke fastlagt ved domstolene og er omdiskuteret i den juridiske teori. Det ligger imidlertid klart, at princippet om realudligning ikke dækker alle tilfælde, hvor en myndighed (eller i dit tilfælde en a-kasse) har handlet forkert, og der på den baggrund kan blive tale om et erstatningsansvar. Mens reglerne om offentlige myndigheders erstatningsansvar går ud på at udligne et økonomisk tab, som en myndighed har påført en borger gennem en ansvarspådragende handling, går princippet om realudligning i sin grundsubstans ikke ud på at udligne et økonomisk tab, men derimod på at genoprette eller opnå den *faktiske* situation, som en korrekt adfærd fra myndighedens (eller her a-kassens) side ville have resulteret i. Jeg henviser herved til Henning Skovgaard, Offentlige myndigheders erstatningsansvar (1983), s. 267 ff. og s. 315 ff., Søren H. Mørup, Berettigede forventninger i forvaltningsretten (2005), s. 935, samt Mads Bryde Andersen og Joseph Lookofsky, Lærebog i Obligationsret I, 4. udgave (2015), s. 178.

I den foreliggende situation tilbød din a-kasse hverken på tidspunktet for vejledningen af dig eller i dag den fuldtidsforsikring til selvstændige uden for a-kassens eget faglige område, som du formentlig ville have tegnet, hvis du var blevet vejledt korrekt. Havde a-kassen vejledt dig korrekt dengang, ville dette dermed ikke have ført til, at du var blevet fuldtidsforsikret medlem hos a-kassen A. Du kunne derimod have søgt om optagelse i en anden a-kasse, som tilbød forsikring i din situation. Som også anført af Ankestyrelsen kan din a-kasse derfor ikke – med de tilbud, a-kassen havde og har – selv foretage realudligning i form af at træffe en ny afgørelse, der med tilbagevirkende kraft ændrer din forsikringsstatus fra deltidsforsikret lønmodtager til fuldtidsforsikret som selvstændig erhvervsdrivende.

Efter min opfattelse vil et pålæg til a-kassen om at stille dig, som om der var givet korrekt vejledning, i den foreliggende situation derfor i realiteten have karakter af at pålægge a-kassen at svare erstatning for det tab, du måtte have lidt som følge af a-kassens mangelfulde vejledning. Det giver mig i den forbindelse ikke anledning til bemærkninger, at Ankestyrelsen har lagt til grund, at et sådant pålæg ligger uden for de reaktionsmuligheder, Ankestyrelsen har som klageinstans på arbejdsløshedsforsikringsområdet.

Jeg har på den baggrund ikke tilstrækkeligt grundlag for at henstille til Ankestyrelsen at genoptage din sag og træffe en anden afgørelse.

Som også oplyst af Ankestyrelsen har du mulighed for at rejse en sag ved domstolene, hvis du mener, at du som følge af mangelfuld vejledning fra din a-kasse har et økonomisk krav mod a-kassen. Det falder uden for min kompetence at udtale mig om spørgsmål om erstatning mellem private.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.